

[Boligministeren.]

nering af arbejdet i nævnene, således at man opnår ensartede afgørelser i analoge sager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ninn-Hansen* til undervisningsministeren:

„Med henvisning til de af folketinget i 1961 fastlagte retningslinjer for fordelingen af ungdommens uddannelsesfonds midler ønskes oplyst, om undervisningsministeren kan godkende, at studerende på grund af forældrenes indkomster udelukkes fra at få andel i fondens midler.“

Ninn-Hansen: Loven om ungdommens uddannelsesfond indeholder som bekendt ingen bestemmelse om indtægtsgrænse for forældre, en grænse, der skulle være bestemmende for, om de unge studerende kan modtage lån eller legater. Det, at loven ikke indeholder nogen bestemmelse herom, er selvfølgelig ikke til hinder for, at der alligevel kunne anvendes en sådan grænse, hvis ikke man her i tinget var nået til et modsat resultat. Men jeg mener, at vi her i tinget er nået til det modsatte resultat, og har derfor i mit spørgsmål henvist til forhandlingerne i 1961.

Jeg gør opmærksom på, at det lovforslag, der dengang blev fremsat, i bemærkningerne indeholdt en bestemmelse om en sådan grænse efter forældrenes indtægt; men under forhandlingerne nåede vi til det resultat, at det skulle være den studerendes egne forhold, der skulle være afgørende. Jeg henleder opmærksomheden på de betænkninger, der blev afgivet — navnlig tillægsbetænkningen — og de udtalelser, der er refereret i Folketingstidende for 1960-61, sp. 4011, hvor det ærede medlem hr. Søgaard udtalte sig om, at ved tildelingen af lån og stipendier skal der lægges vægt på den studerendes økonomiske behov, og mine udtalelser sp. 4012, hvor jeg siger, at mit parti lægger megen vægt på, at der ikke opretholdes nogen indtægtsgrænse fastsat efter de studerendes forældres økonomiske forhold.

Det var det resultat, vi nåede til i det høje ting, og herefter mente jeg, det lå

ganske klart, at administrationen af fonden ikke kunne operere med nogen forældreindtægtsgrænse. Når man imidlertid ser studenterhåndbøgerne for de to universiteter, får man et andet indtryk. I „Håndbog for studenter 1962-63“ for Københavns universitet står der s. 311 følgende — jeg anmoder om tilladelse til et citat —:

„Der skal på ansøgningen gives oplysninger om forældrenes økonomiske forhold, og såfremt den skattepligtige indtægt er over en vis størrelse, må man forvente, at studenten kan få en vis støtte hjemmefra og derfor ikke kan opnå støtte i fuldt omfang fra ungdommens uddannelsesfond.“

Og i „Aarhusstudenternes Haandbog 1963“, står der på side 208 en passus, som jeg også gerne vil citere:

„Der må tages visse hensyn til forældres indtægt og formue ved beregning af støttebeløbet fra ungdommens uddannelsesfond. Ved uddelingen i februar fik studerende, hvis forældre tjente under 16.999 kr. om året i korrigeret indkomst, alt andet lige, fuld støtte. Ved korrigerede forældreindtægter over dette beløb gik man ud fra, at forældrene dækkede 420 kr. af den fulde støtte for hver 1.000 kr., de tjente over 16.999 kr. Den korrigerede forældreindtægt = skattepligtig indkomst ÷ 2.000 kr. pr. barn, hvis underhold påhviler forældrene.“

Jeg synes navnlig, det sidst citerede viser, at man administrerer efter en næsten fast forældreindtægtsgrænse, og det mener jeg strider imod den opfattelse, det resultat, vi kom til i det høje ting.

Jeg har angående denne sag modtaget flere henvendelser, som jeg gerne vil have lov at vise den højtærede undervisningsminister. Jeg mener, der foreligger en række tilfælde, hvor man må sige, at den praksis, der af administrationen anvendes i øjeblikket — og som altså efter min opfattelse er imod folketingets vedtagelse — virker urimelig i en række tilfælde.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil gerne som svar på det ærede medlem hr. Ninn-Hansens spørgsmål sige, at hverken ungdommens uddannelsesfonds bestyrelse eller undervisningsministeriet har fastsat en bestemt mekanisk indtægts-